

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานตามทฤษฎีพหุปัญญา

สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/01 และ 1/02

ผู้วิจัย

นางสาวชรินทร์ทิพย์ ดั่งคำจันทร์

ตำแหน่ง ครูชำนาญการ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

ปีการศึกษา 2562

หัวข้อวิจัย	การสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานตามทฤษฎีพหุปัญญาสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1/01 และ 1/02
ผู้วิจัย	นางสาวชรินทร์ทิพย์ ดั่งคำจันทร์ ปีการศึกษา 2562

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและ 2) สำรวจความพึงพอใจของการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานตามทฤษฎีพหุปัญญาสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/01 และ 1/02 ของโรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา ประชากรที่ศึกษา คือ นักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1/01 และ 1/02 ของโรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา ปีการศึกษา 2562 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/01 และ 1/02 ของโรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยาจำนวน 72 คน ได้มาโดยวิธีการ เลือกแบบเจาะจง จำนวน 45 คน เครื่องมือ คือ 1) แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน 2) แบบสำรวจความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที

ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลก่อนและหลังเรียน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานตามทฤษฎีพหุปัญญา มีคะแนนเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ 2 ก่อน การสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานตามทฤษฎีพหุปัญญา เท่ากับ 10.51 คะแนนค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน 3.44 และ หลังการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานตามทฤษฎีพหุปัญญา เท่ากับ 13.24 คะแนนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.86 เมื่อทดสอบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ ก่อนและหลังการสอน ภาษาอังกฤษแบบผสมผสานตามทฤษฎีพหุปัญญา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานตามทฤษฎีพหุปัญญา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

2. ผลการวัดความพึงพอใจต่อการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานตามทฤษฎีพหุปัญญา พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ 1 ระดับคือ มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด และ มาก ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด สองอันดับแรก คือ มีการชี้แจงข้อตกลง และบอกกติกาการเรียนรู้นี้ มี คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.81 และนักเรียน

คิดว่าการเรียนแบบนี้ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้มากกว่าการฟัง บรรยายจากครูหน้าชั้นเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด 2 อันดับคือ กิจกรรมการเรียนการสอนนี้ทำให้ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 และเปิด โอกาสให้ถามซักถามและพูดคุย ขอคำแนะนำจากครูผู้สอนได้ใกล้ชิดขึ้นมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.65

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
สารบัญตาราง.....	ง
สารบัญภาพ.....	จ
บทที่	
1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	1
ขอบเขตของการวิจัย.....	1
นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	2
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
ตอนที่ 1 ทฤษฎีพหุปัญญา.....	3
3 วิธีดำเนินการวิจัย	
แบบแผนการวิจัย.....	6
กลุ่มที่ศึกษา.....	7
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	7
การสร้างและหาคคุณภาพของเครื่องมือ.....	7
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	8
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	9
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	9
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1/01 และ 1/02 ต่อการ ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/01 และ 1/02 ต่อการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานตามทฤษฎี พหุปัญญา	12

5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
	สรุปผลการวิจัย.....	16
	อภิปรายผลการวิจัย.....	17
	ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้.....	17

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ปัญหาที่พบในการวิจัย.....	17
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	17
บรรณานุกรม.....	18
ภาคผนวก	19

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นสิ่งจำเป็นในการดำเนินงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษาจะต้องมีการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีศักยภาพมากยิ่งขึ้น และเพื่อให้สอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้เรียนในยุคปัจจุบันนี้ ผู้เรียนต้องมีศักยภาพที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง รับข้อมูล ความรู้และเทคโนโลยีที่ทันสมัย การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกลายเป็นคุณสมบัติที่ต้องมีและต้องใส่ใจ สำหรับนักเรียนในศตวรรษที่ 21

การขาดแรงจูงใจ และทัศนคติในการเรียนรู้ที่ไม่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นปัญหาหลักของการเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทย

จากปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจและได้ศึกษาค้นคว้าและหาวิธีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่

มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างประสบการณ์และความรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาจริง ได้เรียนรู้ในบรรยากาศที่ผ่อนคลายและสนุกสนาน (อาริน สะอิดดี และ สุรียยา สุไลมาน, 2551) เพื่อเป็นการสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้เกิดแรงจูงใจ รู้สึกสนุกสนาน สร้างนิสัยรักการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถฝึกฝนพัฒนาทักษะเพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษต่อไปในอนาคต จากสาเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้นำการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานทฤษฎีทฤษฎีปัญหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/01 และ 1/02 เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/01 และ 1/02 ของโรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา
2. เพื่อสำรวจความพึงพอใจของการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ทฤษฎีทฤษฎีปัญหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/01 และ 1/02 ของโรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/01 และ 1/02 ของโรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา ปีการศึกษา 2562

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/01 และ 1/02 ของโรงเรียน สวรรคตอ้นตรีวิทยา จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 45 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ รายวิชา อ21102ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/01 และ 1/02 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ การสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ทฤษฎีพหุปัญญา

ตัวแปรตาม คือ 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

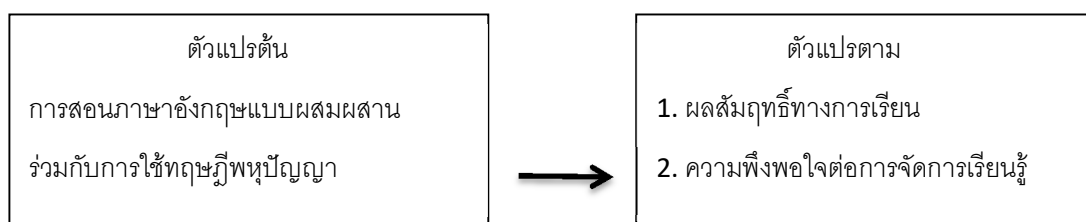
2. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

4. นวัตกรรมเฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ทฤษฎีพหุปัญญา(Theory of Multiple Intelligences) คือ ทฤษฎีที่มีความเชื่อว่ามนุษย์มีความสามารถทาง ปัญญาแบ่งออกได้อย่างน้อย 8 ด้าน ได้แก่

1. ปัญญาด้านภาษา (Linguistic Intelligence)
2. ปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (Logical – Mathmatical Intelligence)
3. ปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (Visual – Spatial Intelligence)
4. ปัญญาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว (Bodily – Kinesthetic Intelligence)
5. ปัญญาด้านดนตรี (Musical Intelligence)
6. ปัญญาด้านมนุษย์สัมพันธ์ (Interpersonal Intelligence)
7. ปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence)
8. ปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา (Naturalist Intelligence)

5. กรอบแนวคิดของการวิจัย

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น
2. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/01 และ 1/02 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ค้นคว้าจากหนังสือ เอกสาร บทความ และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง นำเสนอโดยแบ่ง ออกเป็น 1 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ทฤษฎีพหุปัญญา

- 1.1 ทฤษฎีพหุปัญญา คืออะไร
- 1.2 ความเป็นมาของ ทฤษฎีพหุปัญญา

ตอนที่ 1 ทฤษฎีพหุปัญญา

1.1 ทฤษฎีพหุปัญญา คืออะไร

ทฤษฎีพหุปัญญา(Theory of Multiple Intelligences) เป็น ทฤษฎีที่ก่อตั้งโดย ดร. โฮเวิร์ด การ์ดเนอร์ (Howard Gardner) แห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ประเทศสหรัฐอเมริกา ผู้ก่อตั้งทฤษฎีพหุปัญญา ซึ่งเชื่อว่า มนุษย์มีความสามารถทางปัญญาแบ่งออกได้อย่างน้อย 8 ด้าน ได้แก่

1. ปัญญาด้านภาษา (Linguistic Intelligence)
2. ปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (Logical – Mathmatical Intelligence)
3. ปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (Visual – Spatial Intelligence)
4. ปัญญาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว (Bodily – Kinesthetic Intelligence)
5. ปัญญาด้านดนตรี (Musical Intelligence)
6. ปัญญาด้านมนุษยสัมพันธ์ (Interpersonal Intelligence)
7. ปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence)
8. ปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา (Naturalist Intelligence)

1.2 ความเป็นมาของ ทฤษฎีพหุปัญญา

ทฤษฎีนี้ถูกคิดค้นขึ้นโดย Dr. Howard Gardner ในปี คศ. 1983 เพื่อชี้ชัดถึงมโนทัศน์ของความฉลาด และแจกแจงวิธีวัดความฉลาด ซึ่งมีหลากหลาย (ภาษาไทยเรียกพหุปัญญา) ว่าเป็นวิทยาศาสตร์อย่างแท้จริง

ทฤษฎีของเขาวินิจฉัยได้แย้งว่าความฉลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามที่เคยระบุความหมายไว้แต่เดิมซึ่งเรียก “ไอคิว” (IQ) นั้นไม่เพียงพอที่จะชี้นำไปสู่การแสดงความสามารถของมนุษย์ที่มีมากมายหลากหลาย ในความคิดของเขาเด็กที่ฝึกคูณเลข(คณิตศาสตร์) ได้อย่างคล่องแคล่วไม่จำเป็นว่าจะฉลาดกว่าคนที่คิดเลขไม่ค่อยได้ เด็กคนที่สองอาจมีปัญหาชนิดอื่นที่แกร่งกว่าก็ได้ ดังนั้นการเรียนรู้ที่ดีที่สุดอาจเกิดจากวัตถุดิบที่ให้ผ่านวิธีการที่ต่างกัน เขาอาจจะทำได้ดีในเรื่องที่ไม่ใช่คณิตศาสตร์หรืออาจจะกำลังดูผ่าน กระบวนการเรียนรู้การคูณที่ระดับพื้นฐานที่ลึกซึ้งกว่าซึ่งซ่อนศักยภาพ ที่เหนือชั้นกว่าปัญญาทางคณิตศาสตร์ไว้สูงกว่าคนที่แค่จำหลักคิดได้เท่านั้น

ประเภทของพหุปัญญาตามการจำแนกของ Gardner

1. ด้านภาษา (Linguistic Intelligence) ขอบเขต ของปัญญาด้านนี้เกี่ยวกับเรื่องคำ ทั้งพูดและเขียน ผู้ที่มีปัญญาด้านนี้จะแสดงความสามารถในเรื่องคำและภาษา พวกเขาจะเก่งการอ่าน การเขียนการเล่าเรื่อง และจดจำคำพร้อมกับวัน เดือน ปี ได้ดี พวกเขามีแนวโน้มเรียนได้ดีที่สุดผ่านการอ่าน การจดบันทึก ฟังการ สอน และผ่านการอภิปรายถกเถียง และมักมีทักษะการอธิบาย การสอน การปราศรัยหรือพูดจูงใจ จะเรียน ภาษาต่างประเทศได้อย่างสบายเพราะมีความจำเรื่องคำได้ดี สามารถนึกย้อนหลังได้ และมีความสามารถเข้าใจ และจัดการโครงสร้างประโยคได้

2. ด้านตรรกศาสตร์ / คณิตศาสตร์(Mathematical/ Logical Intelligence) ขอบ เขตของปัญญาด้านนี้เกี่ยวกับตรรกะ นามธรรม การใช้เหตุผลและตัวเลข คนที่มีปัญญาด้านนี้มักจะเก่งคณิตศาสตร์ หมากรุก การโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวกับตัวเลขและตรรกะ คำนิยามที่ถูกต้องตั้งอยู่บนการเน้นย้ำ บนความสามารถทางคณิตศาสตร์แบบเดิม ความสามารถในการใช้เหตุผล การจดจำรูปแบบนามธรรม การหา ความจริงและการคิดอย่างวิทยาศาสตร์ และความสามารถในการคำนวณที่ซับซ้อน สามารถนำมาเทียบเคียง กับมโนทัศน์เรื่องปัญญาแบบเดิมหรือ

3. ด้านมิติสัมพันธ์ (Visual-Spatial Intelligence) ขอบ เขตของปัญญาด้านนี้เกี่ยวกับการตัดสินใจ และพื้นที่ ผู้ที่มีปัญญาด้านนี้จะเป็นคนที่ใช้สายตา และวิเคราะห์วัตถุในมโนภาพได้ดี ผู้ที่มีปัญญาทางพื้นที่มักมี ประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาได้ดี พวกเขามีความจำทางสายตาที่ดีและโน้มเอียงไปในทางศิลปิน และมักมี สัมผัสเรื่องทิศทางได้รวมถึงอาจมีเรื่องการประสานงานระหว่างมือ และตาที่ดีด้วย ซึ่งจะเหมือนกับลักษณะที่ เห็นในกลุ่มปัญญาด้านการเคลื่อนไหว ดูเหมือนว่ามีความใกล้เคียงกันอย่างสูงระหว่างปัญญาด้านพื้นที่ และ ปัญญาด้านคณิตศาสตร์ ซึ่งเท่ากับว่าปัญญาทั้งสองชนิดนี้ไม่ได้เป็นอิสระต่อกัน เนื่องจากการแก้ปัญหาทาง คณิตศาสตร์เกี่ยวข้องกับการจัดการสัญลักษณ์ จำนวน และปัญญาด้านพื้นที่ก็มีลักษณะเดียวกันด้วย

4. ด้านการเคลื่อนไหว (Bodily-Kinesthetic Intelligence) ขอบ เขตของปัญญาด้านนี้เกี่ยวกับการ เคลื่อนไหวทางร่างกายและจิตวิทยา ตามทฤษฎีผู้ที่มีปัญญาด้านการเคลื่อนไหวของร่างกายจะเรียนรู้ได้ดีขึ้น

เมื่อ เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อ เช่น การยืนขึ้นและเดินไปรอบๆ และมักจะเก่งในกิจกรรมทางร่างกายเช่น กีฬา หรือเต้นรำ พวกเขาอาจจะชอบการละครหรือการแสดง โดยทั่วไปมักถนัดการสร้างหรือทำบางสิ่ง มักจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดโดยใช้ร่างกาย มากกว่าแค่อ่านหรือฟัง ผู้ที่มีความสามารถเช่นนี้มักจะใช้สิ่งที่เรียกว่า ความทรงจำจากกล้ามเนื้อ คือ พวกเขาจะจำสิ่งต่างๆผ่านร่างกายเช่นการจำถ้อยคำหรือรูป

5. ด้านดนตรี (Musical Intelligence) ขอบเขตของ ปัญญาด้านนี้เกี่ยวกับจังหวะ ดนตรี และการได้ยิน ผู้ที่มีปัญญาทางดนตรีและจังหวะสูง จะแสดงความสามารถในการสัมผัสทางเสียง จังหวะ ระดับเสียง และดนตรีได้ดีกว่าพวกเขา มักมีช่วงเสียงที่ดี หรือแม้แต่วงเสียงที่สมบูรณ์ สามารถร้องเพลง เล่นดนตรี และแต่งเพลงได้ เนื่องจากมีองค์ประกอบทางเสียงมาประกอบกับปัญญาด้านนี้ ผู้ที่มีปัญญานี้มักจะเรียนได้ดีที่สุดผ่านการฟัง นอกจากนี้ยังใช้เพลงหรือจังหวะเพื่อเรียนและจดจำข้อมูลเสมอๆ และอาจทำงานได้ดีที่สุดด้วยการมีดนตรีเป็นพื้นภูมิ

6. ด้านมนุษยสัมพันธ์ (Interpersonal Intelligence) ขอบ เขตของปัญญาด้านนี้เกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ในทฤษฎีผู้ที่มีปัญญา ทางการปฏิสัมพันธ์สูงมีแนวโน้มเอาใจใส่ต่อสิ่งภายนอก ลักษณะนิสัยตามการสัมผัสถึงอารมณ์ ความรู้สึก ภาวะจิตใจ แรงจูงใจของผู้อื่น สามารถร่วมไม้ร่วมมือเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของทีมให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเอาใจใส่ผู้อื่นได้ง่าย เป็นได้ทั้งผู้นำและผู้ตาม ปกติเรียนรู้ได้ดีที่สุดผ่านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ชอบการได้อภิปรายถกเถียง

7. ด้านการเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence) ขอบ เขตของปัญญาด้านนี้จะเกี่ยวกับความสามารถในการใคร่ครวญและวิเคราะห์ตนเอง คนที่มีปัญญาประเภทนี้มักเป็นคนเก็บตัวและชอบทำงานคนเดียว เป็นคนระวังตัวสูง สามารถเข้าใจอารมณ์ เป้าหมาย และแรงจูงใจของตนเองได้ มักมีความเกี่ยวข้องกับการแสวงหาทางความคิด เช่น ปรัชญา จะเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อรับอนุญาตให้จดจ่อสิ่งที่ตนสนใจ มีระดับการเป็นผู้พอใจในความเป็นเลิศสูงเนื่องมาจากปัญญาของ

8. ด้านธรรมชาติ (Naturalist Intelligence) ขอบเขต ของปัญญาด้านนี้เกี่ยวกับการเข้าใจสิ่งซึ่งเรื่องธรรมชาติ การดูแล และเชื่อมโยงข้อมูลกับสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติของผู้นั้น ผู้ที่มีปัญญานี้จากกล่าวได้ว่ามีความอ่อนไหวต่อธรรมชาติ และสถานที่ที่ตนอยู่ ความสามารถที่จะดูแลบางสิ่ง และเอาใจใส่ ฝึกสัตว์ให้เชื่อง และสัมพันธ์กับสัตว์ได้ดีกว่า ทั้งยังสามารถสังเกตการณ์เปลี่ยนแปลงในอากาศ หรือความแปรปรวนทั่วไปในสิ่งรอบตัวได้ การจดจำและจัดกลุ่มสิ่งของเป็นสิ่งหลักของผู้มีปัญญาเข้าใจธรรมชาติ พวกเขาจะต้องเชื่อมโยงประสบการณ์ใหม่กับความรู้ที่มีมาก่อนหน้านี้เพื่อจะ ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ที่แท้จริง นักธรรมชาติวิทยา เรียนได้ดีที่สุดเมื่อสิ่งนั้นๆเกี่ยวกับการรวบรวม และการวิเคราะห์ หรือเกี่ยวพันกับบางสิ่งที่สะกดตาอย่างยิ่งในธรรมชาติ ผู้เรียนแนวธรรมชาติจะสนใจเรียนมากขึ้นเมื่ออยู่นอกสถานที่หรือด้วยการ เคลื่อนไหว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เพื่อศึกษาการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/01 และ 1/02 โดยผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

1. แบบแผนการวิจัย
2. กลุ่มที่ศึกษา
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (PreExperimental Design) ซึ่งดำเนินการทดลองกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ (One-Group Pretest-Posttest Design) ซึ่งมีรูปแบบการวิจัย ดังนี้ (ผ่องพรรณ ตริยมงคลกุล และสุภาพ ฉัตรภรณ์, 2555, หน้า 57-60)

O1	X	O2
----	---	----

สัญลักษณ์ที่ใช้ในรูปแบบการวิจัย

- O1 แทน การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการจัดการเรียนรู้
- X แทน การสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ทฤษฎีพหุปัญญา
- O2 แทน การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

2. กลุ่มที่ศึกษา

ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/01 และ 1/02 ปีการศึกษา 2562 ที่เรียนวิชา อ 21102 ภาษาอังกฤษ 2 ของโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา โดยนางสาวชรินทร์ทิพย์ ดั่งคำจันทร์ เป็นผู้สอน จำนวน 2 ห้องเรียน ได้แก่ ห้อง ม.1/01 จำนวน 36 คน และ ห้องม.1/02 จำนวน 36 คน รวมทั้งสิ้น 72 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/01 และ 1/02 จำนวน 72 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 45 คน (Purposive Sampling) เนื่องจากเป็นห้องเรียนที่ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นห้องที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนทั้งกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนมากที่สุด

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้

1.1. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ทฤษฎีปัญหา จำนวน 3 แผน ระยะเวลา 30 ชั่วโมง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 เป็นแบบจำนวน 60 ข้อ
2.2. แบบวัดความพึงพอใจต่อการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ทฤษฎีปัญหา เป็น แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ท (Likert Scale) จำนวน 20 ข้อ

4. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

สำหรับเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาเพื่อใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ มีรายละเอียดในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. แผนการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ ร่วมกับการใช้ทฤษฎีปัญหา
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ แบ่งพฤติกรรมที่ต้องการวัดออกเป็น 4 ด้าน คือ ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การ

นำความรู้ ไปใช้ และการวิเคราะห์ โดยแบบทดสอบมีขั้นตอนในการสร้างและพัฒนา ดังนี้

2.1. ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวัดผล ประเมินผลวิธีการสร้างข้อสอบแบบเลือกตอบผลการเรียนรู้ วิเคราะห์จุดประสงค์และตำราที่มีรายละเอียดเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง กับบทเรียน เพื่อศึกษาและรวบรวมเนื้อหาในการสร้างข้อสอบ

2.2. นำแบบทดสอบไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

3.1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจเพื่อหากรอบวัดความพึงพอใจสร้าง แบบวัดความพึงพอใจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามมาตราวัดแบบ ลิเคิร์ต (Likert Scale) จำนวน 1 ชุด 20 ข้อ ประกอบด้วย ด้าน กระบวนการและขั้นตอนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียน และประโยชน์ที่ได้รับโดยมีเกณฑ์ การให้คะแนนโดยมีระดับการให้คะแนนความคิดเห็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปาน กลาง น้อย และน้อยที่สุด ดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
พึงพอใจมาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
พึงพอใจปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
พึงพอใจน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
พึงพอใจน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

3.2. นำแบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ระยะเวลา 30 ชั่วโมง โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและวิธีการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับทางให้กับกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 ข้อ เวลา 60

นาที

3. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ทฤษฎี

ปัญหา

4. หลังจากสิ้นสุดการทดลองแล้วทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เครื่องมือชุดเดียวกับเครื่องมือที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน ทั้งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

และให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสาน ร่วมกับการใช้
ทฤษฎีปัญหา

5. ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจต่อการจัดการ
เรียนรู้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนโดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. ความพึงพอใจที่ได้จากการทำแบบวัดความพึงพอใจหลังการจัดการเรียนรู้ โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า
เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนจากแบบวัดความพึงพอใจต่อการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสาน
ร่วมกับการใช้ทฤษฎีปัญหา

เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจต่อการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้
ทฤษฎีปัญหา ดังนี้ (สมบัติ การจนารักพงศ์, 2549, หน้า 19)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้คือ

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ โดยใช้สูตร P ดังนี้

$$P = f \times 100 \ n$$

เมื่อ P หมายถึง ร้อยละ

f หมายถึง ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

n หมายถึง จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) โดยใช้สูตร (Rosenthal, 2012, p.31)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{x} หมายถึง ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

$\sum x$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n หมายถึง จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

1.3 การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร (Rosenthal, 2012, pp.42-43)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{n - 1}}$$

เมื่อ S.D. หมายถึง ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

\bar{x} หมายถึง ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

$\sum (x - \bar{x})^2$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

X หมายถึง ค่าคะแนนแต่ละตัว

n หมายถึง จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่ศึกษา

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

2.1 การทดสอบค่าทีชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent sample) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2535, หน้า 109) ดังนี้

โดย $df = n-1$

$$t = \frac{\sum D}{\frac{\sqrt{n \sum D^2 - (\sum D)^2}}{n-1}}$$

เมื่อ t หมายถึง ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

D หมายถึง ผลต่างระหว่างคู่คะแนน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/01 และ 1/02 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/01 และ 1/02

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/01 และ 1/02 ต่อการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/01 และ 1/02

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/01 และ 1/02

ผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนกับนักเรียน และได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติและทดสอบค่าทีชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent group)

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/01 และ 1/02

ทดสอบ	คะแนนเต็ม	N	\bar{x}	S.D.	t-test	p-value
ก่อนเรียน	30	45	10.51	3.44	-8.01**	.00
หลังเรียน	30	45	13.24	4.86		

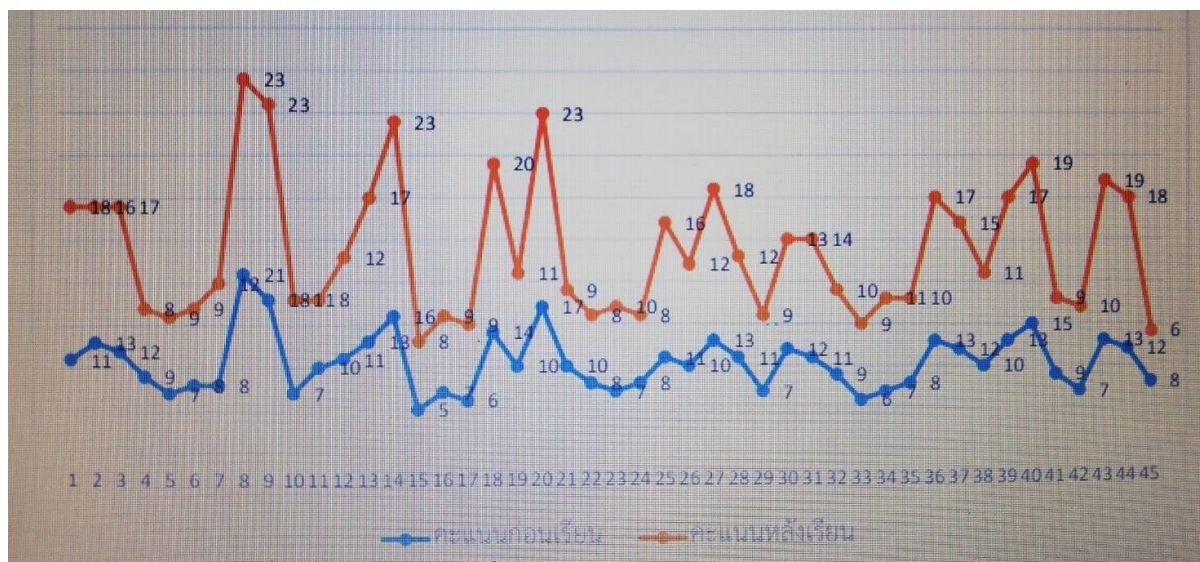
** p < .01

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ ทฤษฎีพหุปัญญา มีคะแนนเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 ก่อนการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ทฤษฎีพหุปัญญา เท่ากับ 10.51 คะแนนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.44 และ หลังการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสาน ร่วมกับทฤษฎีพหุปัญญา เท่ากับ 13.24 คะแนนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.86 เมื่อทดสอบความแตกต่าง ผลสัมฤทธิ์ ก่อนและหลังการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ ทฤษฎีพหุปัญญา พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษ แบบผสมผสานร่วมกับการใช้ ทฤษฎีพหุปัญญา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ 12 ทางสถิติที่ .01 และเมื่อพิจารณาคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนรายบุคคล โดยแสดงในรูปแผนภูมิ

เส้นดังภาพ 1

การเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการสอนภาษาอังกฤษแบบ

ผสมผสานร่วมกับการใช้ทฤษฎีพหุปัญญา

รูปที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ก่อนและหลังการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ทฤษฎีพหุปัญญา จากภาพแสดงการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ ก่อนและหลังที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ทฤษฎีพหุปัญญา ของผู้เรียนแต่ละคน จากการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ทฤษฎีพหุปัญญา

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/01 และ 1/02 ต่อการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ทฤษฎีพหุปัญญา

ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทำการวัดความพึงพอใจหลังเรียนกับนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ทฤษฎีพหุปัญญา นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ

ตารางที่ 3 แสดงผลความพึงพอใจต่อการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ทฤษฎีพุทปัญญา

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านกระบวนการและขั้นตอนสอน			
1. มีการชี้แจงข้อตกลง และบอกกติกาการเรียนรู้อย่างชัดเจน	4.81	13	มากที่สุด
2. มีการติดตามและตรวจสอบงานที่มอบหมายทุกครั้ง	4.23	0.46	มาก
3. มีการใช้เทคนิคการสอนอื่นๆที่น่าสนใจนอกเหนือจากการบรรยาย	4.66	0.38	มากที่สุด
4. มีการเตรียมการสอนในเรื่องที่สอนแต่ละครั้งเป็นอย่างดี	3.89	0.72	มาก
รวม	4.40	0.45	มาก
ด้านกิจกรรมการเรียน			
5. กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา	3.94	0.87	มาก
6. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนกล้าคิดกล้าตอบ	4.02	0.55	มาก
7. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นหรือซักถามแลกเปลี่ยน ตามความสนใจ	3.76	0.71	มาก
8. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหามากขึ้น	4.13	0.65	มาก
9. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน	3.88	0.54	มาก
10. เปิดโอกาสให้ถามซักถามและพูดคุย ขอคำแนะนำจากครูผู้สอนได้ ใกล้เคียงดีขึ้น	3.65	0.63	มาก
รวม	3.89	0.66	มาก
ประโยชน์ที่ได้รับ			
11. การจัดการเรียนรู้ทำให้จำเนื้อหาได้นาน	4.41	0.55	มาก
12. การจัดการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วย ตนเอง	3.77	0.47	มาก
13. นักเรียนมีอิสระที่จะแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของ ผู้อื่น	4.16	0.63	มาก
14. การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดความภูมิใจในตนเองที่สามารถ เข้าใจเนื้อหาที่ ยากได้ด้วยตนเอง	4.25	0.81	มาก
15. ความรู้ที่ได้รับสามารถเชื่อมโยงกับคุณธรรมจริยธรรมที่สอดแทรก ในเนื้อหาได้เป็นอย่างดี	3.99	0.39	มาก
16. การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนรู้สึกเห็นอกเห็นใจเพื่อนมากขึ้น	4.28	0.66	มาก
17. กิจกรรมการเรียนการสอนนี้ทำให้ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น	3.56	0.45	มาก

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
18. นักเรียนคิดว่าการเรียนแบบนี้ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ มากกว่าการฟังบรรยายจากครูหน้าชั้นเรียน	4.67	0.71	มากที่สุด
19. นักเรียนคิดว่าการทำงานร่วมกับคนอื่นทำให้ได้ผลงานที่สมบูรณ์	4.12	0.67	มาก
20. การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่นๆ	3.77	0.54	มาก
รวม	4.09	0.56	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.13	0.55	มาก

จากตารางที่ 2 ผลการวัดความพึงพอใจต่อการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ ทฤษฎี
 พหุปัญญา พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09
 นักเรียน มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ 1 ระดับคือ มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด และมาก ความ
 พึงพอใจใน ระดับมากที่สุดสองอันดับแรก คือ มีการชี้แจงข้อตกลง และบอกกติกาการเรียนรู้อีกมีคะแนนเฉลี่ย
 เท่ากับ 4.81 และนักเรียนคิดว่าการเรียนแบบนี้ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้มากกว่าการฟังบรรยายจากครู
 หน้าชั้นเรียนมี คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากน้อยสุด 2 อันดับคือ กิจกรรม
 การเรียนการสอนนี้ทำให้ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 และเปิดโอกาสให้ถามซักถามและ
 พูดคุย ขอคำแนะนำจากครูผู้สอนได้ใกล้ขีดขึ้นมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.65

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและเพื่อสำรวจความพึงพอใจของการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ ทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/01 และ 1/02 ของโรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา ปีการศึกษา 2562 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/01 และ 1/02 ของโรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 45 คน ซึ่งใช้การเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบทดสอบก่อนและหลัง เรียนและแบบสำรวจความพึงพอใจต่อการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ ทฤษฎีพหุปัญญา สถิติที่ใช้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบที(ttest)

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลก่อนและหลังเรียน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ ทฤษฎีพหุปัญญา มีคะแนนเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ 2 ก่อนการสอน ภาษาอังกฤษ แบบผสมผสานร่วมกับการใช้ทฤษฎีพหุปัญญา เท่ากับ 10.51 คะแนนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.44 และ หลังการสอน ภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ ทฤษฎีพหุปัญญา เท่ากับ 13.24 คะแนนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.86 เมื่อ ทดสอบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ ก่อนและหลังการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ทฤษฎีพหุปัญญา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการ สอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ทฤษฎีพหุปัญญา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

5.1.2 ผลการวัดความพึงพอใจต่อการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ทฤษฎีพหุปัญญา พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ 1 ระดับคือ มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด และมาก ความพึงพอใจในระดับมากที่สุดสองอันดับแรก คือ มีการชี้แจงข้อตกลง และบอกกติกาการเรียนรู้อีกมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.81 และนักเรียนคิดว่าการเรียนแบบนี้ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้มากกว่าการฟังบรรยายจากครูหน้าชั้นเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากน้อยสุด 2 อันดับคือ กิจกรรมการเรียนการสอนนี้ทำให้ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.56และเปิดโอกาสให้ถามซักถามและพูดคุย ขอคำแนะนำจากครูผู้สอนได้ใกล้ชิดขึ้นมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.65

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ทฤษฎีปัญหา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ทั้งนี้เนื่องจากการสอนภาษาอังกฤษ แบบผสมผสานร่วมกับการใช้ ทฤษฎีปัญหา ช่วยให้ผู้เรียนสามารถทบทวนความรู้นอกห้องเรียนได้ รวมถึงสามารถ กลับไปทบทวนเนื้อหาที่อยู่ในระดับต่ำกว่าเดิมได้

5.2.2 ผลการวัดความพึงพอใจต่อการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ ทฤษฎีปัญหา พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ทั้งนี้เนื่องจาก นักเรียนที่เรียนไม่ทัน หรือไม่ตั้งใจเรียนในห้องสามารถกลับบ้านไปทบทวนเนื้อหาความรู้ได้ตลอดเวลา

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานร่วมกับการใช้ ทฤษฎีปัญหา ผู้จัดทำต้องเตรียมเนื้อหาล่วงหน้า ไว้อย่างดี ต้องวางแผนการทำวิดีโอ การออกแบบแบบฝึกหัด และกิจกรรมในบทเรียนออนไลน์ให้ตอบสนอง และร้อยเรียงกันเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้กับผู้เรียน

2 ปัญหาที่พบในการวิจัย

2.1 ผู้เรียนบางคนไม่สนใจในการทบทวนความรู้ด้วยตนเอง หรือทบทวนแล้วแต่ไม่มีความพยายามทำจนจบ

3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรนำไปใช้ในรายวิชาและนักเรียนระดับชั้นอื่นๆ และควรจัดสภาพแวดล้อมสำหรับการเรียนรู้ให้พร้อม เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักเรียนให้ได้ปฏิบัติตามที่ครูกำหนด

บรรณานุกรม

- ภาษาไทย บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ผ่องพรรณ ตรัยมงคลกุล และสุภาพ ฉัตรภรณ์. (2555). การออกแบบการวิจัย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อาริน สะอิตี และ สุรียา สุไลมาน. (2551). “การประเมินกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดปัตตานีที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ” วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์: ปีที่ 4 (ฉบับที่ 1 ม.ค.- มิ.ย.) 29-27
- ภาษาต่างประเทศ
- V. A. Benassi, C. E. Overson, & C. M. Hakala (Eds.) (2014). Applying the science of learning in education: Infusing psychological science into the curriculum. Society for the Teaching of Psychology web site: <http://teachpsych.org/ebooks/asle2014/index.php> .
- Bjork, R. A., Dunlosky, J., & Kornell, N. (2013). Self-regulated learning: Beliefs, techniques, and illusions. *Annual Review of Psychology*, 64, 417-444.
http://bjorklab.psych.ucla.edu/pubs/RBjork_Dunlosky_Kornell_2013.pdf .
- Brown, P. C., Roediger, H. L., & McDaniel, M. A. (2014). *Make it stick: The science of successful learning*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Pashler, H., Bain, P. M., Bottge, B. A., Graesser, A., McDaniel, M. A., & Metcalfe, J. (2007). Organizing instruction and study to improve student learning (NCER Publication No. 2007–2004). Washington, DC: National Center for Education Research, Institute of Education Sciences, U.S. Department of Education.
http://ies.ed.gov/ncee/wwc/pdf/practice_guides/20072004.pdf
- Potts, R. & Shanks, D. R. (2014). The benefit of generating errors during learning. *Journal of Experimental Psychology: General*, 143, 644-667.
<http://discovery.ucl.ac.uk/1399515/1/RPottsLastRevision.pdf>

ภาคผนวก

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วย Classcraft

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านกระบวนการและขั้นตอนสอน					
1. มีการชี้แจงข้อตกลง และบอกกติกาการเรียนรู้					
2. มีการติดตามและตรวจสอบงานที่มอบหมายทุกครั้ง					
3. มีการใช้เทคนิคการสอนอื่นๆที่น่าสนใจนอกเหนือจากการบรรยาย					
4. มีการเตรียมการสอนในเรื่องที่สอนแต่ละครั้งเป็นอย่างดี					
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
5. กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา					
6. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนกล้าคิดกล้าตอบ					
7. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นหรือซักถามแลกเปลี่ยน ตามความสนใจ					
8. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหามากขึ้น					
9. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน					
10. เปิดโอกาสให้ถามซักถามและพูดคุย ขอคำแนะนำจากครูผู้สอนได้ ไกล่ชิดขึ้น					
ประโยชน์ที่ได้รับ					
11. การจัดการเรียนรู้ทำให้จำเนื้อหาได้นาน					
12. การจัดการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วย ตนเอง					
13. นักเรียนมีอิสระที่จะแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของ ผู้อื่น					
14. การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดความภูมิใจในตนเองที่สามารถ เข้าใจเนื้อหาที่ยากได้ด้วยตนเอง					
15. ความรู้ที่ได้รับสามารถเชื่อมโยงกับคุณธรรมจริยธรรมที่สอดแทรก ในเนื้อหาได้เป็นอย่างดี					
16. การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนรู้สึกเห็นอกเห็นใจเพื่อนมากขึ้น					
17. กิจกรรมการเรียนการสอนนี้ทำให้ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น					

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด		มากที่สุด		มากที่สุด
18. นักเรียนคิดว่าการเรียนแบบนี้ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ มากกว่าการฟังบรรยายจากครูหน้าชั้นเรียน					
19. นักเรียนคิดว่าการทำงานร่วมกับคนอื่นทำให้ได้ผลงานที่สมบูรณ์					
20. การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่นๆ					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....